

Píseň starých stromů

Javory

Sám letěl k horám věčně
tmavý
snad to byl on
snad sokol stěhovavý
a zvon
co ozval se pak v dálce
zvonil píseň míru dlouho
slíbenou
A on se lidským zrakům
ztrácel
letěl hledat lásku vzdálenou

Snad se vrátí
dřív než kouzlo staré báje
zvolna dohoří
Snad se vrátí
tam, kde prostou řečí lásky
lidé hovoří

Na skále v horách věčně
tmavých
kde nečpí dým
tam žije sokol stěhovavý
a já chci s ním
šířku moří překlenout
a sním se lidským zrakům
ztrácet
letět hledat lásku vzdálenou

Snad se vrátí
dřív než kouzlo staré báje
zvolna dohoří
Snad se vrátí
tam, kde prostou řečí lásky
lidé hovoří